

ΜΙΑ ΙΔΙΟΤΥΠΙΑ ΣΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ

Στή Σίφνο, νησί τῶν Κυκλάδων, ἠχογράφησα τὸ καλοκαίρι τοῦ 1976, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα, καὶ 4 τραγούδια στοὺς σκοποὺς: Θεραπιανός, Παριανέικος, Σμυρνέικος καὶ τοῦ δρόμου ἢ τῆς καντάδας, πού παρουσιάζουν μιὰν ἀξιοσημείωτη ἰδιοτυπία. Ἡ ἴδια ἰδιοτυπία συναντᾶται καὶ στὰ νησιά: Νάξος, Πάτμος, Κῶς καὶ Νίσυρος, ὅπως διαπίστωσα ἀπὸ σχετικὴ ἔρευνα τόσο στὸ μέχρι σήμερα δημοσιευμένο, ὅσο καὶ στὸ ἀποθησαυρισμένο στὸ Κέντρον Ἑρευνῆς τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὕλικό.

Τὰ κείμενα τῶν τραγουδιῶν εἶναι δίστιχα μὲ ταυβικούς 15/σύλλαβους στίχους, ἐκτὸς τοῦ «Σίφνος» ὃν πού εἶναι σὲ τραγικούς 15/σύλλαβους. (Ἡ μουσικὴ στροφή καλύπτει ἓνα στίχο ἄλλοτε χωρὶς καὶ ἄλλοτε μὲ ἐξωτερικά τσακίσματα. Ἔτσι γιὰ νὰ καλυφθῇ μουσικὰ τὸ δίστιχο τραγουδεῖται δύο φορές ἡ ἴδια μουσικὴ στροφή.

Ἡ ἰδιοτυπία ἐμφανίζεται στὸ δεύτερο στίχο, ὅπου πρὶν ἀπὸ τὸ β' ἡμίστιχο ἐπαναλαμβάνεται τὸ β' ἡμίστιχο τοῦ πρώτου στίχου.

Παράδειγμα (Νάξος 1):

Ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ (δὶς), ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ τοῦ χρόνου ποιὸς
(τὸ ξέρει,
γιὰ θὰ πεθάνω, γιὰ θὰ ζῶ (δὶς), τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει, γιὰ θὰ 'μαι σ' ἄλλα
(μέρη.

Ὅπως φαίνεται στὸ παραπάνω παράδειγμα, στὸ δεύτερο στίχο ἀντὶ νὰ ἐπαναληφθῇ, ὅπως συμβαίνει στὸν πρῶτο στίχο, τὸ ἡμίστιχο «γιὰ θὰ πεθάνω, γιὰ θὰ ζῶ», ἐπαναλαμβάνεται τὸ δεύτερο ἡμίστιχο τοῦ πρώτου στίχου «τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει».

Στὸν πίνακα πού ἀκολουθεῖ δίδονται μὲ ἀριθμητικὰ σύμβολα τὰ ποιητικὰ κείμενα τῶν μελωδιῶν, πού δημοσιεύονται στὸ τέλος τῆς μελέτης, μὲ ὅλες τὶς ἐπαναλήψεις καὶ τὰ τσακίσματά τους.

Στὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ τραγούδια αὐτὰ παρατηροῦμε τὰ ἑξῆς: Ἡ μουσικὴ στροφή,

Πίνακας¹

1)	[1-8, (1-8)]] [(1-8), 9-15]
(Νάξος)	[I-VIII, (I-VIII)]] [(9-15), IX-XV]
2)	[1-5, 8, (1-5, 3-5), 6-8]] [(1-8), 9-11, (9-11), 12-15]
(Νάξος)	[I-V, 8, (I-V, III-V), VI-VIII]] [(9-15), IX-XIII, (IX-XIII), XIV-XV]
3)	[1-3, (1-3), 4-8, (1)]] [7, 9-15]
(Σίφνος)	[I-III, (I-III), IV-VIII, (I)]] [(9-15), IX-XV]
4)	[1-5, (1-5), 6-8, 7]] [7, 9-15]
(Σίφνος)	[I-V, (I-V), VI-VIII, 4]] [(9-15), IX-XV]
5)	[1, 1-5, (1-5), 1, (1-5), 6-8]] [2, 7, 9-15]
(Κῶς)	[1, I-V, (I-V), 1, (I-V), VI-VIII]] [2, (9-15), IX-XV]
6)	[1-5, 10, (1-5), 6-8]] [3, 7, 9-11, (9-11), 12-15]
(Σίφνος)	[I-V, 10, (I-V), VI-VIII]] [3, 7, 9-11, (9-11), 12-15]
7)	[1-5, 10, (1-5), 6-8]] [7, 9-15]
(Σίφνος)	[I-V, 10, (I-V), VI-VIII]] [(9-15), IX-XV]
8)	[2, 1-4, (1-4), 5-8 :]] [2, 7, 9-15, (9-11, 9-11, 9-11, 12-15)]
(Κῶς)	[2, I-IV, (I-IV), V-VIII :]] [2, (9-15), IX-XV (IX-X, IX-X, IX-X, XI-XV)]
9)	[1-5, (1-4, 1-5), 6-8 :]] [(1-8), 9-15 (9-12, 9-11, 9-15)]
(Νίσυρος)	[I-V, (I-IV, I-V), VI-VIII :]] [(I-VIII), IX-XV (9-15, IX-XV)]
10) α)	[1-4, 4, (1-4), 5-8 :]] [9-15 :]
(Πάτμος)	[I-IV, 4, (I-IV), V-VIII :]] [7, IX-XV :]
β)	[1-4, 4, (1-4), 5-8 :]] [9-15 :]
	[I-IV, 4, (I-IV), V-VIII :]] [(9-15), IX-XV :]

1. Για να ξεχωρίζουν οι στίχοι του διστίχου, ο μὲν πρώτος σημειώνεται με ἀραβικούς, ο δὲ δεύτερος με λατινικούς ἀριθμούς. Μέσα σε ἀγκύλες [] εἶναι κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς μουσικῆς στροφῆς, ἐνῶ μέσα σε παρενθέσεις () βρίσκονται οἱ ἐπαναλήψεις τοῦ κειμένου. Οἱ ἀριθμοὶ τέλος ποὺ εἶναι με μαῦρα στοιχεῖα δείχνουν τὰ ἐξωτερικὰ τσακίσματα. Τὸ μέρος π. χ. [1-5, (1-5), 6-8, 7], ποὺ εἶναι παρμένο ἀπὸ τὴ μελωδία 4, σημαίνει: α') ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ Α' μέρος τοῦ πρώτου στίχου τοῦ διστίχου· β') ὅτι πρώτα ἐκτελοῦνται οἱ συλλαβές 1-5, ἔπειτα ἐπαναλαμβάνονται οἱ ἴδιες συλλαβές (1-5) καὶ ἀκολουθοῦν οἱ συλλαβές 6-8· γ') ὅτι στὸ τέλος προστίθεται ἓνα 7/σύλλαβο ἐξωτερικὸ τσακίσμα.

πού καλύπτει ένα ολόκληρο 15/σύλλαβο ιαμβικό στίχο, αποτελείται από δύο μέρη Α' και Β'. Στο Α' μέρος επαναλαμβάνονται δυο φορές οι συλλαβές 1-8, δηλ. τὸ α' ἡμίστιχο. Στο Β' μέρος επαναλαμβάνονται για μιὰν ἀκόμα φορά οι συλλαβές 1-8 καὶ ἀκολουθοῦν οἱ συλλαβές 9-15, δηλ. τὸ β' ἡμίστιχο:

$$A [= 1-8, (1-8)], + B [= (1-8), 9-15] =$$

A [= ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ, (ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ)] +

B [= (ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ), τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρεϊ].

Στὸ δεύτερο στίχο, πού καὶ αὐτὸς τραγουδιέται πάνω στὸ ἴδιο μοτίβο, παρατηροῦμε τὰ ἴδια ὅπως προηγουμένως, ἀλλὰ μὲ μιὰ διαφορὰ, ὅτι δηλ. στὴ θέση τῆς τρίτης ἐπαναλήψεως τῶν συλλαβῶν I - VIII βρίσκεται μιὰ ἀκόμη ἐπανάληψη τῶν συλλαβῶν 9-15 τοῦ πρώτου στίχου:

$$A [= I-VIII, (I-VIII)], + B [= (9-15), IX-XV]$$

A [= για θὰ πεθάνω για θὰ ζῶ, (για θὰ πεθάνω για θὰ ζῶ),] +

B [= (τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρεϊ), για θὰ 'μαι σ' ἄλλα μέρη]

Δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπανάληψη τῶν συλλαβῶν 9-15 στὸ δεύτερο στίχο γίνεται σκόπιμα. Θὰ μπορούσε κάλλιστα, ἀντὶ τῶν συλλαβῶν 9-15, νὰ ἐπαναληφθοῦν οἱ I-VIII, ὅπως συμβαίνει στὴ μελωδία 9, ὅπου ὁ μὲν μωνωδὸς ἐπαναλαμβάνει τὴς I-VIII, ἐνῶ ἡ χορωδία τὴς 9-15, ἢ ὅπως στὴ μελωδία 8, ὅπου ὁ μὲν μωνωδὸς ἐπαναλαμβάνει τὴς 9-15, ἐνῶ ἡ χορωδία τὴς IX-XV.

Στὶς μελωδίες 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 στὴ θέση τῆς τρίτης ἐπαναλήψεως τῶν συλλαβῶν 1-8 ὑπάρχει ἓνα 7/σύλλαβο ἐξωτερικὸ τσάκισμα. Τὸ ἴδιο ἢ ἄλλο 7/σύλλαβο τσάκισμα θὰ μπορούσε νὰ εἶναι καὶ στὸ δεύτερο στίχο στὴν ἴδια θέση ὅπως στὴ μελωδία 10. Καὶ ὅμως προτιμᾶται ἡ ἐπανάληψη τῶν συλλαβῶν 9-15.

Γεννᾶται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα, γιατί γίνεται αὐτὴ ἡ ἐπανάληψη τῶν συλλαβῶν 9-15 στὸ δεύτερο στίχο. Ἡ πιὸ πιθανὴ ἐξήγηση εἶναι ὅτι αὐτὸ συμβαίνει, για νὰ τονισθῇ ἡ ὁμοιοκαταληξία τῶν δύο στίχων τοῦ διστίχου, ἢ ὅποια ἔχει ἀτονήσει λόγω τῆς ἀποστάσεως πού δημιουργεῖται ἀπὸ τὴς ἀλλεπάλληλες ἐπαναλήψεις.

Σκοπός 1: «Βλάχα» (Νάξος)

Τρόπ. do, τον. sol = sol

♩ = 116

1 "Ας τρα-γου-δή-σω κι-ας χα-ρῶ, ρῶ, ἄς

ταμπουνα

τρα-γου-δή-σω κι-ας χα-ρῶ τοῦ χρό-νου ποιός τό Εέ - ρει,

για θά πε-θά-νω για θά ζῶ, ζῶ, τοῦ

ταμπουνα

χρό-νου ποιός τό Εέ- ρει, για θά πε-θά-νω για θά ζῶ, ζῶ, τοῦ

ταμπουνα

ΚΑΘΗΜΙΑ ΤΟΝ ἢ θά-λα-σα γυα-λί, να

ταμπουνα

του ἢ θά-λα-σα γυα-λί να κύ-λα-νε λε-μό-νι

νά 'στέρ-να στήν ἁ-γά-πη μου, μου, μω-

ταμπουνα

ρι-στι-κό κυ-δῶ-νι, να κύ-λα-νε λε-μό-νι.

(ΚΕΕΛ, ἀριθμ. εἰσ. μουσ. 1683, ταιν. 290Α9, χειρ. 2342, σελ. 412, συλλ. Στέφανος Ἡμελλος, Φιλώτιον Νάξου 1960. Τραγουδεῖ ὁ Γεώργιος Κρασᾶς (ἐτῶν 40) καὶ παίζουν οἱ Γεώργιος Μουστάκης (35) τσαμπούνα καὶ Γεώργιος Κρασᾶς (40) τουμπάκι).

* Ἀπὸ λάθους τοῦ τραγουδιστῆ δὲν γίνεται ἡ ἐπανάληψις στὴν πρώτη στροφή.

Σκοπός 2: «Ἀπεραθίτικος» (Νάξος)

Τρόπ. re, τον. mi = mi

Ὁ- λα τά πάν- τα , ὦχ, ἀ-μάν, ἀ- μάν, ἀ- μά- νι ,
 ὁ-λα τά πάν-τα, τά πάν-τ' ἀλ-λά-ξα- νε
 ὁ ——— λα τά πάν- τ' ἀλ- ——— λά- ξα
 α- νε, μά ἡ δι-, μά ἡ ——— γνώ- μῃ,
 ὁ- σο κιὰν τὴν πι- ——— ὁ- σο καὶ νά μου ζή- σης ———
 ὁ-σο κιὰν τὴν πι-, κιὰν τὴν πι- ἐ- ζου- νε ———
 μά ——— ἡ δι- κή μου ——— γνώ- μῃ ———
 δέν ἀλ-λα- ξεν ἀ; δέν ἀλ-λα- ξεν ἀ- κό- μῃ.
 βιολί

(ΚΕΕΛ, ἀριθμ. εἰσ. μουσ. 495, ταιν. 23Α7, χειρ. 2795, σελ. 20, συλλ. Δημ. Νοτόπουλος, Ἀπείρανθος Νάξου 1953· δὲν ἀναφέρονται ὀνόματα τραγουδιστῶν καὶ ὀργανοπαικτῶν).

Σκοπός 3 : «Τοῦ δρόμου ἢ τῆς καντάδας» (Σίφνος)

Τρόπ. sol χρωμ., τον. sol = sol

$\text{♩} = \sim 16$

Λ ————— νε-βαί-, ά-νε-βαί-νω κα-τε-βαί-νω, ά-,
 ά ————— μάν,ά- μάν, ά-μα-νέ, κρί-μαν τ'ά ————— νε-βά-σμα-τα —————
 τήν ————— ά-γά-, τήν ά-γά-πη μου δέ βλέ-πω, τή,
 κρί-μαν τ'ά ————— νε-βά-σμα-τα, ————— κρί-μαν τ'ά ————— τα κλά-μα-τα —————

ΑΚΑΔΗΜΙΑ . . . ΔΟΗΝΩΝ

(ΚΕΕΛ, άριθμ. είς. μουσ. 21482, ταιν. 1462B2, χειρ. 4071, σελ. 19, συλλ. Γεώργ. Άμαργιανάκης, Βαθύ Σίφνου 1976.

Τραγουδοῦν οἱ Νικ.Γ. Κουλούρης ἢ Φασόλης (63) καὶ Λεων. Κων. Κορακῆς (43). Παίζουν οἱ Ίω. Δημ. Ξανθάκης ἢ Κουτσουνᾶς (45) βιολί καὶ Άπόστ. Νικηφ. Άβρανᾶς (57) λαοῦτο).

Σκοπός 4: «Σμυρνέικος» (Σίφνος)

Τρόπ. re, τον. do = re

♩ = \sim 92

Τώ-ρα που ή κα-, τώ-ρα που ή καρ-δού-λα
 μου, ά-μάν, ά-μάν, ωχ, ά-μάν,
 ά-μάν, ά-μάν —, ά-μάν-ι, άρ-χί-ζει κά-νει κέ-φι,
 έ-μαθα έ-χε έ-πα-θα έ-χε τε δε-
 σμό, ά-μάν, ά-μάν
 άρ-χί-ζει κά-νει κέ-φι, Βα-σι-λι-κή και Έ-φη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(ΚΕΕΛ, άριθ. είσ. μουσ. 21480, ταιν. 1462Α4, χειρ. 4071, σελ. 18, συλλ. Γεώργ. 'Αμαργιανάκης, Βαθύ Σίφνου 1976. Παίζουν και τραγουδοῦν οί ἴδιοι ὅπως στο σκοπό 3. Καταγράφηκε ἡ 2η στροφή, μέ τραγουδιστή τὸ Ν. Κουλλούρη, πού εἶναι εὐκρινέστερη).

Σκοπός 5: «Τραγουδιστός του γάμου» (Κῶς)

Allegro Moderato

Solo

Τρόπος του sol (ré=sol)

Lyra

Α Τὸν μπρο-στι - νό μας —, Τὸν μπρο-στι -
'Α - φοῦ κρα-τᾶ μέσ' —, 'Α - - φοῦ κρα -

- νό μας —. Α—, Τὸν μπρο-στι - νό μας — μπρέ - - πει
- τᾶ μέσ' —. Α— 'Α - φοῦ κρα-τᾶ μέσ' — στο χο —

Coro

του —, Τὸν μπρο-στι - νό μας —, Τὸν μπρο-στι -
ρό —, 'Α -φοῦ κρα - τᾶ μέσ' —, 'Α - - - φοῦ κρα -

-νό μας —, Α—Τὸν μπρο-στι - νό μας — μπρέ - πει
- τᾶ μέσ' —, Α—'Α-φοῦ κρα - τᾶ μέσ' — στο χο —

του, "Αἰ - ντε, _____ βο - ῆ - θα Πα - να - γιά μου, πα - - -
 - ρό, "Αἰ - ντε, _____ Πα - πού - τσια 'πού τὰ τέ - λεια, μ' ὅ - -

Coro 1

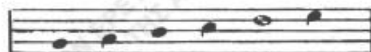

-πού - τσια 'πού τὰ τέ - λεια, πα - - πού - τσια, πα' - πού - τσια, πα - - -
 - λο χα - ρές καὶ γέ - λοια, μ' ὅ - - - λο μ' ὅ - - - λο, μ' ὅ - - -

Solo

1. "Α _____ 2.
 -πούτσια 'πού τὰ τέ - λεια —
 -λο χα - ρές καὶ γέ - λοια —

(Samuel Baud-Bovy, Τραγούδια τῶν Δωδεκανήσων, Τόμ. Β', Ἀθῆ-
 ναι 1938, σελ. 141 - 142. Παίζουν καὶ τραγουδοῦν οἱ Πέτρος Θ. Χατζηπέτρου καὶ
 Μιχαὴλ Θεοφ. Μαστρομιχάλης).

Σκοπός 6 : «Θεραπιανός» (Σίφνος)

Τρόπ. re, τον. re = re

$\text{♩} = \sim 88$

Ὁ ἔ-ρω-τα ———, ὦχ, ἀ-μάν, ἀ-μάν, ἀ-μάν-νι, κα-λέν, ὁ

ἔ-ρω ——— τὰς σου μ' ἔ-κα-νε ———

ἀ ——— μάν-νι, ἀ-μάν, ἀ-μάν, ἀ-μάν-νι, κι ὁ ———

ἔ-ρω, κι ὁ -ἔ-ρω-τὰς σου μ' ἔ-χει.

σα-μα-ρά-μέ-νο, ὦχ, ἀ-μάν, ἀ-μάν, ἀ-μάν-νι, κα-λέ, σα

μα-ρά ——— μέ-νο για-σε-μί ———

ἀ ——— μάν-νι, κι ὁ ἔ-ρω-τὰς σου μ' ἔ-χει, πού ———

μω-ρου, πού μωρουδιά δέν ἔ-χει.

(ΚΕΕΛ, ἀριθ. εἰσ. μουσ. 21462, ταιν. 1460Α1, χειρ. 4071, σελ. 3, συλλ. Γεώργ. Ἀμαργιαννάκης, Βαθὺ Σίφνου 1976. Παίζουν καὶ τραγουδοῦν οἱ ἴδιοι ὅπως στὸ σκοπὸ 3).

Σκοπὸς 7 : «Παριανέικος» (Σίφνος)

Τρόπ. do, τον. do = do

$\text{♩} = \infty 92$

Ἄν θές προ-φή-τη, ὦχ, ἀ-μάν, ἀ-μάν, ἀ-μάν-ι, κα-λέν, ἄν θές
 προ-φή-τ' ἡ-λί-α μου βιολί
 ἀ-μάν, ἀ-μάν, ἀ-μάν-ι, νι, ν' ἀ-νά-βω τὰ κε-ριά
 σου βιολί
 νά μου φω-λαῖς τή, ὦχ, ἀ-μάν, ἀ-μάν, ἀ-μάν-ι, κα-λέ, νά μου
 φω-λαῖς τήν πέρ-δι-κα βιολί
 ν' ἀ-νά-βω τὰ κε-ριά σου πού' ναι στή γει-το-
 νιά σου βιολί

(ΚΕΕΛ, ἀριθ. εἰσ. μουσ. 21465, ταιν. 1460Β1, χειρ. 4071, σελ. 6, συλλ. Γεώργ. Ἀμαργιανάκης, Βαθὺ Σίφνου 1976. Παίζουν καὶ τραγουδοῦν οἱ ἴδιοι ὅπως στὸ σκοπὸ 3).

Σκοπὸς 8: «Τραγουδιστὸς τοῦ γάμου» (Κῶς)

Allegretto moderato

Τρόπος τοῦ μι (si=mi)

Solo

Cant

1

Nύ - φη καμ - πιά, Νύ-φη καμ-πιά-να φραγ-κι -
 "Αἰ - ντε ————— Ποὺ σὲ ση - μαί, Ποὺ σὲ ση-μαί-νου στὴ Φραγ -

Lyra

Coro

Solo

-κιά, Νύ - φη καμ - πιά, Νύ-φη καμ-πιά-να φραγ-κι - κιά, "Αἰ -
 -κιά, Ποὺ σὲ ση - μαί, Ποὺ σὲ ση-μαί-νου στὴ Φραγ - κιά, "Αἰ -

3

4

-ντε ————— Βο - - ῆ - θα Πα-να - γιά μου , Ρο -
 ντε ————— , ρο - - λό - ῖ τοῦ Δε - σπό-τη , κι ἄ -

5

Coro 1

-λό-ῖ τοῦ Δε-σπό-τη, Ρο - - λο - - ῖ, ρο - - λό - ῖ —————, ρο -
 -κού-ε - σαι στήν Πό-λη, κι ἄ - - κού , κι ἄ - κού , κι ἄ -

1. Solo 2.

- λό-ϊ — του Δε - σπό - - τη 'Αϊ - - ντε

-κού-ε - σαι στήν Πό - - λη,

Παρ. 1. 2. 3. 4. 5.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

(Samuel Baud-Bovy, ό.π., σελ. 143-144. Παίζουν και τραγουδούν
οί Πέτρος Θ. Χατζηπέτρου και Μιχαήλ Θεοφ. Μαστρομιχάλης).

Σκοπός 9 : «Τὸ ξύρισμα τοῦ γαμπροῦ» (Νίσυρος)

Andantino

Τρόπος τοῦ do

Solo

Φέρ - τε σα - - - - πού - - νι —, Φέρ - τε σα - - πού ..., Φέρ -

Γιὰ νὰ ξυ - - - - ρί - - - σου —, Γιὰ νὰ ξυ - - ρί ..., Γιὰ

1. Coro 2.

- τε σα - - - - πού - - νι — κρη - τι - κό —, Φέρ - - κό,

γὰ ξυ ρί - σουν — γὰ — μπρό —, Γιὰ — μπρό,

Solo

Φέρ - τε σα - - πού - - νι κρη - - - τι - - κό —, νε-ρὸν ἄ -

Γιὰ νὰ ξυ - - ρί - - - σουν τὸ — γαμ - πρό —, καὶ τὸν πρω -

Coro

- πὸ — τὴν Πά - - - - - ρο. Νε - ρὸν ἄ - - πὸ —, νε - ρὸν —

- το - κουμ - πά - - - - - ρο. Νε - ρὸν ἄ - - πὸ — τὴν Πά - - - -

ἄ , νε - ρὸν ἄ - - πὸ . . ο τὴν Πά - - - - ρο. Για
 ρο ——— , καὶ τὸν πρῶ - το . . ο κουμ - πά - - - - - ρο.

Παρ. 1.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

(Samuel Baud-Bovy, ἀ.π. σφ. 159 - 160).

ΑΘΗΝΩΝ

Σκοπὸς 10: «Σι(γ)ανὸς» (Πάτριος)

Ben misurato

Τρόπος τοῦ do

Solo

Μουσική ορχήστρα

Σολο

Ὦ σι - α - νέ, ἄ - μάν - ἄ - - μάν, Ὦ σι - α - νέ μου πο - τα -

Βιολί

Coro

Coro

- μέ, Ὦ σι - α - - νέ, ἄ - μάν - ἄ - - μάν, Ὦ σι - α - - νέ μου πο - τα -

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Poco più mosso

Solo *f*

Coro

Coro

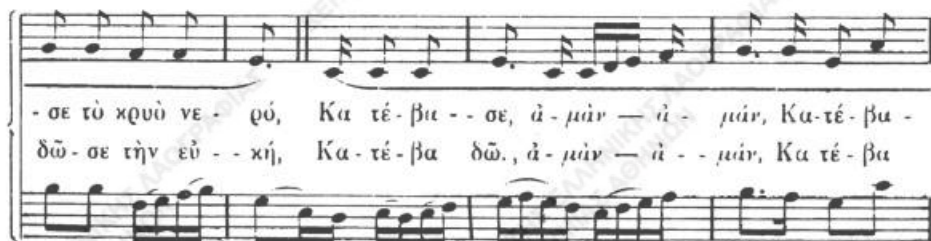
- μέ - , καὶ τα - πει-νή μου βρύ-ση, καὶ — τα - πει-νή μου
- πού-ρη κιὰ-σπρο - γέ - νη, κιμ - - - πού-ρη κιὰ-σπρο-

Tempo 1°
Solo

Solo

βρύ-ση — , Κα - τέ - βα - - σε, ἄ - μάν ἄ - - μάν, Κα - τέ - βα -
- γέ-νη — , Κα - τέ - βα δῶ., Βο ἡ - θα Πα-ρα - γιά, Κα - τέ - βα

Coda

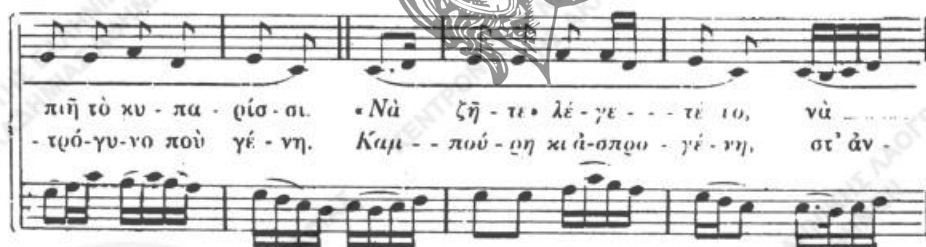
- σε τὸ χρυὸ νε - ρό, Κα τέ - βα - - σε, ἄ - μὴν — ἄ - μὴν, Κα - τέ - βα -
 δῶ - σε τὴν εὐ - - χή, Κα - τέ - βα δῶ, ἄ - μὴν — ἄ - μὴν, Κα τέ - βα

Poco più mosso
 Solo

- σε τὸ χρυὸ νε - ρό — : Ἡ Νὰ ζῇ - το λέ - γε - - - τέ το, νὰ
 δῶ - σε τὴν εὐ - - χή — : Καμ - - πού - ρη κι ἄ - σπρο - γέ - νη, στ' ἄν - - -

Coda

πιῇ τὸ κυ - πα - ρί - σ - σι. Ἡ Νὰ ζῇ - τι • λέ - γε - - - τέ το, νὰ - - -
 - τρὸ - γυ - νο πού γέ - νη. Καμ - - πού - ρη κι ἄ - σπρο - γέ - νη, στ' ἄν -

(Samuel Baud-Bovy, β. π., σελ. 11-13).

RÉSUMÉ

Une particularité dans certaines chansons de Cyclades et de Dodécane
par Georges S. Amargianakis

Dans certaines chansons distiques des îles (Sifnos, Naxos, Patmos, Kos et Nissyros) sur des vers iambiques à quinze pieds, la strophe musicale, qui correspond à un vers tantôt sans et tantôt avec variations, se répète deux fois pour couvrir le distique entier.

Une particularité se présente au deuxième vers de ces chansons d'après laquelle avant son seconde hémistrophe se répète le premier hémistrophe du premier vers à savoir $(\alpha + \alpha + \beta) + (\gamma + \beta + \delta)$

Ἦς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ, ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ, τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει
γιὰ θὰ πεθάνω, γιὰ θὰ ζῶ, τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει, γιὰ θὰ 'μαι σ' ἄλλα μέρη.

L'auteur évoque cette particularité et il exprime l'opinion que cela se fait pour que la rime entre les deux vers affaiblisse à cause de leur éloignement due aux répétitions successives, soit souligné.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ